Lieta Nr.C07035413
SKC – 117/2016

S P R I E D U M S

Rīgā 2016.gada 27.jūlijā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese referente M.Zāģere

tiesnesis I.Bisters

tiesnese A.Briede

izskatīja rakstveida procesā civillietu sakarā ar prasītājas SIA „Pļaviņu Komunālie pakalpojumi" pārstāves advokātes Dainas Saulītes kasācijas sūdzību par Aizkraukles rajona tiesas 2013.gada 13.jūnija spriedumu SIA „Pļaviņu Komunālie pakalpojumi" maza apmēra prasībā pret /pers. C/ un /pers. D/ par parāda solidāru piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA „Pļaviņu Komunālie pakalpojumi", pamatojoties uz Pļaviņu pilsētas domes 2002.gada 10.decembra lēmumu Nr.21, 2005.gada 21.februārī ar /pers. C/ noslēgusi īres līgumu un nodevusi īrnieces lietošanā uz nenoteiktu laiku dzīvokli /adrese/, 76,40 m^2 kopplatībā (dzīvojamās telpās ir krāsns apkure un elektroapgaismojums). Īres līguma 2.1.punktā paredzēts, ka par dzīvojamo telpu lietošanu īrniekam saskaņā ar Pļaviņu pilsētas domes lēmumu jāmaksā īres maksa izīrētājam par katru kārtējo mēnesi līdz katra mēneša pēdējai dienai. Maksu par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, īrnieks maksā pēc noteiktiem tarifiem (2.3.punkts). Līguma 2.7.punktā paredzēta soda nauda par īres, pamatpakalpojumu (aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana) un papildpakalpojumu (karstais ūdens, elektrība koplietošanas telpās) maksājumu kavējumu – 0,1% no maksājuma summas, savukārt līguma 2.8.punktā puses vienojušās, ka par pamatpakalpojumiem [..] un papildpakalpojumu - karsto ūdeni - maksa tiek aprēķināta un iekasēta pēc dzīvojamā telpā reģistrēto (iemitināto, deklarēto) personu skaita.

[2] SIA „Pļaviņu Komunālie pakalpojumi" 2013.gada 7.februārī cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ par īres un komunālo pakalpojumu maksas parāda solidāru piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts šāds pamatojums.

[2.1] Ņemot vērā, ka īrniece kopš 2009.gada novembra nav veikusi maksājumus par īri un saņemtajiem pamatpakalpojumiem, ir izveidojies šo maksājumu parāds 1768,81 Ls, ko veido pamatparāds 1096,45 Ls un līgumsods 645,52 Ls (par laiku no 2009.gada novembra līdz 2013.gada janvārim). /pers. C/ ir vairākkārt brīdināta par nepieciešamību nokārtot no īres līguma izrietošās saistības, pēdējais brīdinājums atbildētājai nosūtīts 2012.gada 1.novembrī. Dzīvoklī kopā ar /pers. C/ dzīvo viņas dzīvesbiedrs /pers. D/.

Atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 10.panta otrajai daļai īrnieka ģimenes locekļiem ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā īrniekam. Pilngadīgajiem ģimenes locekļiem kopā ar īrnieku ir solidāra mantiskā atbildība par dzīvojamās telpas īres līguma saistībām.

Līdz ar to parāda summa piedzenama solidāri no /pers. C/ un /pers. D/.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1401., 1587., 1652., 1716., 1756.pantu, likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 10.pantu, $10.^1$ pantu, 11., $11.^3$ pantu, 12., 28. un $28.^2$ pantu.

[3] Ar Aizkraukles rajona tiesas 2013.gada 13.jūnija spriedumu prasība noraidīta.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] No prasības pieteikumam pievienotā parāda aprēķina *(lietas 22.lp.)* redzams, ka maksas par komunālajiem pakalpojumiem parāds 1741,97 Ls /pers. C/ aprēķināts par laiku no 2009.gada 1.novembra līdz 2012.gada 31.decembrim, rēķina atšifrējumā norādot: pakalpojumi -1096,45 Ls, kavējuma nauda - 645,52 Ls. Parāds uz 2009.gada 1.novembri - 693,08 Ls, bet kavējuma nauda -302,98 Ls.

No kavējuma naudas aprēķina *(lietas 23.lp.)* izriet, ka prasītāja kavējuma naudu 645,52 Ls aprēķinājusi par laiku no 2009.gada 1.jūlija līdz 2012.gada 31.decembrim, kas atšķiras no pamatparāda aprēķina par laiku no 2009.gada 1.novembra līdz 2012.gada 31.decembrim. Tādējādi kavējuma nauda aprēķināta par laika posmu, kad nepastāvēja pamatparāds.

Savukārt no aprēķina, kas izdrukāts 2013.gada 31.janvārī (*lietas 24.lp.*), redzams, ka parāds 1768,81 Ls aprēķināts par laiku līdz 2013.gada 31.janvārim, atšifrējot, ka to veido īres maksa –1018,52 Ls, maksa par atkritumu izvešanu –69,56 Ls, maksa par asenizāciju –7,27 Ls, maksājumi par elektrību koplietošanas telpās –9,51 Ls, PVN līdz 2011.gadam –3,21 Ls, PVN 21% - 3,35 Ls, PVN 22% - 11,87 Ls un kavējuma nauda 645,52 Ls.

Novērtējot minētos pierādījumus, secināms, ka prasītāja lūgusi piedzīt parādu, kas aprēķināts par ilgāku laika posmu, nekā norādīts prasības pieteikumam pievienotajos dokumentos, kā arī neatbilst prasītājas pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem.

[3.2] No Tiesu informatīvās sistēmas datu bāzē pieejamās informācijas, konstatējams, ka ar Aizkraukles rajona tiesas 2008.gada 26.augusta spriedumu (lietā Nr.C07050308) no /pers. C/ SIA „Pļaviņu Komunālie pakalpojumi" labā piedzīts īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem parāds par laiku līdz 2008.gada 31.maijam un tiesāšanās izdevumi, kopā 818,82 Ls *(lietas 69.-70.lp.).* Pamatojoties uz minēto spriedumu, 2008.gada 7.oktobrī izsniegts izpildu raksts un spriedums izpildīts pilnā apjomā 2011.gada 15.februārī (*lietas 72.lp.*).

Tādējādi prasītāja, aprēķinos norādot (perioda sākumā - uz 2009.gada 1.novembri) parādu 693,08 Ls un kavējuma naudu 302,98 Ls, ir rīkojusies pretlikumīgi, atkārtoti prasīdama piedzīt no atbildētājas tiesu izpildītāja jau piedzītas summas.

[3.3] Atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.panta pirmajai daļai, slēdzot dzīvojamās telpas īres līgumu, īres maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties, izņemot šā likuma $11.^1$ un $11.^2$ pantā noteiktos gadījumus.

Šā likuma $11.^1$ panta pirmā daļa noteic, ka pašvaldībām piederošo dzīvojamo telpu īres maksu nosaka attiecīgās pašvaldības dome vai tās pilnvarota institūcija pašvaldības domes noteiktajā kārtībā, ievērojot šā panta otrās daļas nosacījumus. Ja dzīvojamā telpa tiek izīrēta personai, kurai pašvaldības pienākums ir sniegt likumā noteiktajā kārtībā palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā, attiecīgās pašvaldības dome var noteikt zemāku īres maksu, samazinot dzīvojamās telpas apsaimniekošanas izdevumus un neiekļaujot tajā peļņu (otrā daļa).

Puses, noslēdzot dzīvojamās telpas īres līgumu, nav rakstveidā vienojušās par konkrētu dzīvojamās telpas īres maksu. Īres maksa nav noteikta ar Pļaviņu pilsētas domes lēmumu par īres maksu pašvaldībai piederošos dzīvokļos, kā to paredz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^1$ pants.

No prasītājas pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka atbildētāja nav maksājusi īres maksu, kuru prasītāja aprēķinājusi saskaņā ar Pļaviņu pilsētas domes 2008.gada 27.novembra un 2009.gada 28.maija lēmumu par dzīvojamo māju uzturēšanas tarifiem, kas neatbilst likuma „Par dzīvojamo telpu īri" jēgai.

Lietas materiālos esošā Pļaviņu novada domes 2012.gada 12.novembra uzziņa apstiprina, ka /pers. C/ ģimenē aug trīs nepilngadīgi bērni.

Tā kā dzīvoklis atbildētājai izīrēts atbilstoši likumā „Par dzīvojamo telpu īri" un likumā „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanu" noteiktajam, ievērojot juridiskajā literatūrā norādīto, ka [..] pašvaldības var noteikt arī zemāku īres maksu, ar piebildi, ka tas attiecas uz personām, kurām pašvaldībai ir pienākums sniegt palīdzību dzīvokļu jautājuma risināšana, tātad, pirmām kārtām uz īrnieku kategorijām, kas kā maznodrošinātas norādītas likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $36.^1$ pantā *(sk. R.Krauze. Par dzīvojamo telpu īri. Likums ar komentāriem. Ceturtais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 77.lpp.),* secināms, ka prasītāja, pamatojot prasību ar Pļaviņu pilsētas domes 2008.gada 27.novembra un 2009.gada 28.maija lēmumu par dzīvojamo māju uzturēšanas tarifiem, ir ignorējusi likumā „Par dzīvojamo telpu īri" paredzēto dzīvojamās telpas īres līguma civiltiesisko raksturu, līguma būtiskās sastāvdaļas un īres maksas noteikšanas kārtību pašvaldībai piederošajās dzīvojamās telpās.

Ņemot vērā, ka prasītāja nav pierādījusi īres maksas parāda apmēru, turklāt aprēķinā iekļāvusi jau piedzītu parādu, no kura aprēķināta arī kavējuma nauda, prasība ir noraidāma.

[3.4] Atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11. un 13.pantam izīrētājam un īrniekam, noslēdzot īres līgumu, ir jāvienojas par konkrētiem pakalpojumu saņemšanas noteikumiem un samaksas apmēru.

No starp pusēm 2005.gada 21.februārī noslēgtā dzīvojamās telpas īres līguma 1.sadaļas „Līguma priekšmets" redzams, ka izīrētajā dzīvoklī ir krāsns apkure un elektroapgaismojums. Savukārt līguma 2.sadaļā „Norēķinu kārtība" nav konkrēti norādīts, kādus pakalpojumus saņem atbildētāja un viņas ģimenes locekļi.

Lietā esošais 2013.gada 31.janvāra aprēķins apstiprina, ka /pers. C/ ģimene dzīvo nelabiekārtotā dzīvoklī un saņem šādus pakalpojumus: sauso atkritumu izvešana, asenizācija un atbildētājai jāveic maksājumi par elektrību koplietošanas telpās. No minētā aprēķina redzams, ka uz 2013.gada 31.janvāri kopējais parāds par asenizācijas pakalpojumu ir 7,27 Ls, par atkritumu izvešanu – 69,56 Ls, bet par elektrību koplietošanas telpās –9,51 Ls.

Tā kā prasītāja nav iesniegusi detalizētu aprēķinu par minēto pakalpojumu apmaksas kārtību, to apmēru (mēnesī vai atkarībā no cilvēku skaita ģimenē), un nav norādījusi laika posmu, par kuru aprēķināti šie maksājumi, prasība par pamatpakalpojuma – atkritumu izvešanu, papildpakalpojumu – asenizāciju un elektrību koplietošanas telpās nav pamatota un ir noraidāma.

Atbilstoši Pļaviņu novada domes 2010.gada 22.decembra saistošo noteikumu Nr.16 „Sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumi Pļaviņu novadā" 10.punkta 2.apakšpunktam maksu par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu (izņemot sadzīves atkritumu pārstrādi) atkritumu radītājiem vai valdītājiem nosaka pašvaldība ar savu lēmumu.

Prasība par sadzīves atkritumu un par asenizācijas mašīnas pakalpojumu tarifiem pamatota ar SIA „Pļaviņu Komunālie pakalpojumi" valdes locekļa vairākiem vienpersoniskiem rīkojumiem. Likums „Par pašvaldībām" neparedz dzīvojamo māju apsaimniekotājam tiesības izdot vienpersoniskus rīkojumus par sniegto komunālo pakalpojumu tarifiem.

[3.5] Prasītājas veiktais līgumsoda (kavējuma naudas) aprēķins par laiku no 2009.gada 1.jūlija līdz 2012.gada 31.decembrim, kas aprēķināts par atšķirīgu laika posmu, nekā īres un komunālo pakalpojumu maksas parāds, tajā iekļaujot arī jau reāli piedzīto kavējuma naudu, ir nepamatots un noraidāms.

[3.6] No lietā esošās Pļaviņu novada domes 2012.gada 12.novembra uzziņas, redzams, ka kopš 2004.gada 21.septembra /pers. D/ deklarētās dzīvesvietas adrese ir /adrese A/.

Tā kā nav iegūti pierādījumi tam, ka /pers. D/ ir reģistrējis laulību ar dzīvokļa /adrese A/, īrnieci /pers. C/, viņš nav atzīstams par īrnieces ģimenes locekli likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 9.panta izpratnē.

Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 2.panta otrā daļa noteic, ka dzīvesvietas deklarēšanas fakts pats par sevi nerada civiltiesiskas saistības.

Tādējādi /pers. D/ attiecībā pret izīrētāju nav solidāri mantiski atbildīgs par īres līguma saistībām, tādēļ prasība daļā par parāda solidāru piedziņu no

/pers. D/ ir noraidāma.

[4] Par Aizkraukles rajona tiesas 2013.gada 13.jūnija spriedumu prasītājas SIA „Pļaviņu Komunālie pakalpojumi" pārstāve advokāte Daina Saulīte iesniegusi kasācijas sūdzību, kurā lūgusi spriedumu atcelt un lietu nodot jaunai izskatīšanai.

Kasācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Tiesa lietu izskatījusi nelikumīgā sastāvā, tādējādi ir konstatējams Civilprocesa likuma 452.panta trešās daļas 1.punktā norādītais pamats sprieduma atcelšanai. Tiesnese/pers.J/, kura izskatīja konkrēto lietu, 1999.gada 9.jūlijā ir noslēgusi līgumu par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu ar Pļaviņu pilsētas KSPU, kuras tiesību un saistību pārņēmēja ir prasītāja lietā./pers.J/ ilgstoši - kopš 2012.gada janvāra nepilda no līguma izrietošās saistības un līdz ar to kļuvusi par parādnieci, pret kuru iespējama prasības tiesvedība. Tā kā /pers. J/ nav norēķinājusies par dzīvojamo telpu apsaimniekošanu un pamatpakalpojumiem, viņas parādsaistības pret prasītāju ir 1209,12 Ls, ko apstiprina kasācijas sūdzībai pievienotie pierādījumi.

Tiesnesis atbilstoši Civilprocesa likuma 19.panta pirmās daļas 4.punktam nav tiesīgs piedalīties lietas izskatīšanā, ja viņš ir personīgi tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā vai ir citi apstākļi, kas rada pamatotas šaubas par viņa objektivitāti.

Minētie apstākļi ir uzskatāmi par tādiem, kas rada pamatotas šaubas par tiesneša objektivitāti konkrētajā lietā, jo nav pieļaujama situācija, kad tiesnesis, kurš vienlaikus ir prasītājas parādnieks, izskata analogus prasītājas prasījumus pret citiem parādniekiem un taisa spriedumu lietā. To apzinoties, tiesnesei Ivetai Slickai kā tiesisku tā ētisku apsvērumu dēļ bija pienākums sevi atstatīt no lietas izskatīšanas.

Tiesa ierobežojusi prasītājas tiesības uz tiesas aizsardzību, kas garantētas likuma „Par tiesu varu" 3.panta otrajā daļā un 14.pantā.

[4.2] Spriedumā izdarītie secinājumi ir pretrunīgi un satur atsauces un normatīvajiem aktiem, kas nav attiecināmi uz izskatāmo strīdu. Tiesa ir nepareizi piemērojusi un iztulkojusi materiālo tiesību normas.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījis sprieduma likumību attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā tas noteikts Civilprocesa likuma 473.panta pirmajā daļā, Augstākās tiesas Civillietu departaments atzīst, ka spriedums atceļams daļā, ar kuru noraidīta prasība pret atbildētāju /pers. C/, bet pārējā daļā tas atstājams negrozīts.

[6] Augstākās tiesas Civillietu departaments pretēji kasācijas sūdzības iesniedzējas viedoklim nekonstatē pamatu Civilprocesa likuma 452.panta trešās daļas 1.punkta (lieta izskatīta nelikumīgā sastāvā, kas ir tā sauktais „absolūtais" sprieduma atcelšanas iemesls) piemērošanai.

Civilprocesa likuma 18.pantā un 19.panta pirmajā daļā norādīts, kādos gadījumos tiesnesis nav tiesīgs piedalīties lietas izskatīšanā.

Tiesnesim, pastāvot šā likuma 18.pantā un 19.panta pirmās daļas 3.punktā aprakstītajiem apstākļiem, ir pienākums sevi atstatīt, jo tie balstās uz objektīviem faktiem (piem., tiesneša atrašanās svainības attiecībās ar kādu no lietas dalībniekiem), kuri viņam nevar būt nezināmi.

Uz minēto apstākli kasācijas sūdzības iesniedzēja nav atsaukusies, paužot viedokli, ka, tiesnesis izskatīdams konkrēto lietu, pārkāpis Civilprocesa likuma 19.panta pirmās daļas 4.punkta noteikumus (citēti šā sprieduma 4.1.punktā), kam Augstākās tiesas Civillietu departaments nepiekrīt.

Kā norādīts Tiesnešu ētikas komisijas 2012.gada 1.augusta skaidrojumā, „ [..] tiesnesim sevi jāatstata [..] divos gadījumos: ja viņš nav spējīgs pieņemt objektīvu nolēmumu lietā vai arī ja saprātīgam vērotājam no malas varētu rasties šaubas par tiesneša objektivitāti (*sk.* https://www.tiesas.lv/tiesnesu-etikas-komisijas-sedes).

Nedz tiesneša atrašanos darījuma attiecībās ar prasītāju lietā, nedz parādsaistības *a priori* nevar uzskatīt par pamatu, lai viņš sevi atstatītu no lietas izskatīšanas. Svarīgi ir katra gadījuma konkrētie apstākļi, piemēram, vai tiesneša rīcība nenonāk pretrunā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 1.panta 4., 5.punkta un 11.panta pirmās daļas prasībām, vai viņš apzināti izvairījies no saistību izpildes u.tml. (*sal. Tiesnešu ētikas komisijas 2013.gada 11.oktobra atzinums, pieejams* https://www.tiesas.lv/tiesnesu-etikas-komisijas-sedes).

Tas, ka prasītāja apstākļus, kas tās ieskatā, bija šķērslis tiesnesim izspriest lietu, nav konkretizējusi, liedz Augstākās tiesas Civillietu departamentam pārliecināties par kasācijas sūdzības iesniedzējas izteikto apgalvojumu pamatotību. Šeit jāuzsver, ka ne visas šaubas ir pietiekamas, lai atzītu, ka tiesnesis ir neobjektīvs. Nepieciešams vai nu pārliecinoši konstatēt, ka lietas iznākumu noteikusi tiesneša personīgā subjektīvā attieksme, vai arī ka pastāv pamatotas jeb leģitīmas šaubas par tiesneša objektivitāti.

Tāpat būtiski ir norādīt, ka situācijā, kad tiesnesis sevi neatstata, viņam lietas dalībnieks, kuram radušās šaubas par tiesneša objektivitāti, var pieteikt noraidījumu (Civilprocesa likuma 20.pants).

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājas pārstāvis piedalījies tiesas 2013.gada 5.jūnija sēdē un viņam procesuālās tiesības izskaidrotas (*sk. lietas 67.lp.*). Tomēr, neraugoties uz to, ka prasītājas rīcībā, sprieţot pēc kasācijas sūdzībā minētā, bija informācija par tiesneša savlaicīgi nenokārtotām parādsaistībām, noraidījums viņam netika pieteikts, kas savukārt liecina, ka tiesvedības laikā SIA „Pļaviņu Komunālie pakalpojumi" pārstāvis tiesneša spēju tiesu spriest objektīvi neapšaubīja.

[7] Argumenti spriedumā, ar kuriem pamatota prasības pilnīga noraidīšana, atklāj, ka piemērotās materiālo tiesību normas uz strīda apstākļiem tiesa attiecinājusi nepareizi, tās izdarītie secinājumi ir pretrunīgi. Turklāt tiesa faktiski veikusi apstākļu objektīvo izmeklēšanu, kāda Civilprocesa likumā nav paredzēta.

[7.1] „Pušu sacīkste civilprocesā – prasības tiesvedības pamatprincips civillietās, saskaņā ar kuru katra puse pierāda tiesai savu prasījumu, pretprasījumu un iebildumu pamatotību. [..]. Pušu sacīkste civilprocesā notiek, pusēm vācot un iesniedzot pierādījumus, piedaloties to pārbaudē un

novērtēšanā, dodot tiesai mutvārdu vai rakstveida paskaidrojumus, sniedzot tai savus argumentus [..]." (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28.nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā.- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 62.lp.*).

Civilprocesā darbojas arī dispozivitātes princips, proti, tā ir pušu brīva rīcība ar savām subjektīvajām tiesībām un to aizsardzības procesuālajiem līdzekļiem. Tas nozīmē, ka puses procesuālajām darbībām nav pienākuma rakstura. Procesuālo tiesību izmantošana ir atkarīga no puses ieskatiem. Respektīvi, strīda pusēm pašām jāizvēlas pierādījumi un argumenti, ar kuriem vislabāk pamatot savus prasījumus vai iebildumus.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētāja tiesas uzaicinājumu sniegt rakstveida paskaidrojumus par prasības būtību, kā arī pavēstes par ierašanos tiesas sēdē ignorējusi (*sk. lietas 53., 57. un 63.lp.*). Tādējādi var secināt, ka /pers. C/ izvēlējusies neizvirzīt pretargumentus.

Nav šaubu, ka vispārīgi situāciju, kad atbildētājs ir pasīvs un neaizstāvas, nevar vērtēt kā prasības atzīšanu. Tiesas pienākums pārliecināties, vai iesniegtie pierādījumi ir pietiekami kāda fakta konstatēšanai, paliek nemainīgs, izšķirot jebkuru strīdu, neatkarīgi no minētās situācijas. Tomēr tas nenozīmē, ka tiesai šādā gadījumā rastos pamats pēc savas iniciatīvas spriedumā analizēt apstākļus, uz kuriem nav atsaucies neviens no lietas dalībniekiem [..]. (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta sprieduma lietā Nr.SKC-7 7.5.punktu*).

To ievērojot, kā pretēji minētajiem civilprocesa principiem vērtējami tiesas argumenti gan attiecībā par dzīvojamo telpu izīrēšanas atbildētājai tiesisko pamatu, gan attiecībā uz pašvaldības iespēju personām, kurām tiek sniegta palīdzība likumā „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" paredzētajā kārtībā, noteikt zemāku īres maksu.

Turklāt šie motīvi ir kļūdaini arī pēc būtības, jo nebalstās uz likumu. Nav tāda likuma, kas paredz īrnieka pilnīgu atbrīvošanu no īres maksas samaksas pienākuma, kā to izdarījusi tiesa.

[7.2] Spriedumā atzīts, ka prasītājas iesniegtais parāda aprēķins nesniedz pietiekami precīzu informāciju nedz par laika posmu, kādā atbildētāja uzkrājusi īres un komunālo pakalpojumu maksājumu parādu, nedz par sniegto pamatpakalpojumu samaksas kārtību.

Tomēr tiesa atstājusi bez ievērības, ka konstatētās kļūdas kādā prasības summas aprēķina daļā nedod pamatu prasības pilnīgai noraidīšanai. Proti, nākot pie pārliecības, ka parāds izveidojies īsākā laika posmā, nekā norādīts aprēķinā, tiesai vajadzēja attiecīgi samazināt piedzenamās summas apmēru.

[8] Tas, ka SIA „Pļaviņu Komunālie pakalpojumi" kasācijas sūdzībā nav ietverti argumenti, kā izpaudusies tiesību normu nepareiza piemērošana attiecībā uz spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība pret atbildētāju /pers. D/, kas, ievērojot Civilprocesa likuma 473.panta pirmajā daļā noteiktās lietas izskatīšanas robežas kasācijas instances tiesā, padara neiespējamu sprieduma tiesiskuma pārbaudi, ir pamats secinājumam - spriedums šajā daļā atstājams negrozīts.

[9] Atceļot spriedumu norādītajā daļā, prasītājai, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 458.panta otro daļu, atmaksājama drošības nauda 284,57 EUR.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 1. un 2.punktu, Augstākās tiesas Civillietu departaments

n o s p r i e d a

Aizkraukles rajona tiesas 2013.gada 13.jūnija spriedumu atcelt daļā, ar kuru noraidīta prasība pret atbildētāju /pers. C/, un lietu šajā daļā nodot jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā. Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Atmaksāt SIA „Pļaviņu Komunālie pakalpojumi" iemaksāto drošības naudu 284,57 EUR (divi simti astoņdesmit četri *euro,* 57 centi).

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese	M.Zāģere
Tiesnesis	I.Bisters
Tiesnese	A.Briede